

แบบฝึกหัด

ตอนที่ ๑. บทต่อไปนี้เป็นวิจิการคณิตใหม่ และเป็นลำดับที่เท่าไรของการแปลงแปลโดยพยัญชนะมาให้ถูกต้อง

๗. อตีเต หิ อົມສົມື້ ອາຮາມເ ວສນຸໂຕ ເອໂກ ປນຸທີໂຕ ສາມແນໂຮ ຄາມໍ ຄົວ ສາຍຜູ້ທ
ສມເຢ ປຈຸາຄມີ ພ

๒. ໂກສມພິຍໍ ປນ ກາທຸເທ ອຸເຫດໄນ ນາມ ຮາຊາ ຮັບຊໍ ກາເຮຕວາ ໄທດີກິນຕົ້ນ ນາມ ສີປປ
ໜານາຕີ ໆ

๓. เอกສົມື້ ທີ ສມເຍ ຈນຖປ່ໂຫໂຕ ນາມ ຮາຊາ ອຸເທິນໍ ທົດລູບເກີນ ວຸນເຈຕວາ ດັນ
ທີຕວາ ຕຳ ມນຕຳ ທສສສີ ນ ທສສສີຕີ ປຸຈັນ ພ

๔. ติสส์ สาลาย อายสูมา ติสสภิกขุ ตั้ง สถาท สุตวา กุฑโธ ฯ.

๔. เตปี ภีตา พหุ ทารกฯ สีเขียว สีเข้ม โอลรุยห ปลาเยี้สุ ฯ.

๖. สาวตุถิย์ อนาคตปัฒนพิสูจน์ นาม เศวตจิโน สุมนาเทวี นาม ธิตา อภิรูปा อโหสี ฯ.

๗. ตสภี สมaye โກสมพิย์ pronutpo นาม ราชা อโหสี ฯ

๔. ราชคหนศรสมี หรือ ราชคหเสภูจิโน เคเหอ อหิวารกโรโค อุปปุชชติ ฯ

๙. คานาปริโยสานน จุพนัถโก สห ปฏิสมภิทาหิ อรหตต ปางุณ ฯ

๑๐. เต กิร สตุตุ สนธิเก กมมภจนา คเหตัว อรบุณกิหาร ปวีสีสุ ฯ

ในตัวอย่างเหล่านี้ ให้นักเรียนฝึกแปลไปตามลำดับจนถึงบทขยายประ.rarานก่อนบทต่อไป อาจารย์พาแปลทีละประโยค และให้อาจารย์ตั้งคำถามแต่ละศัพท์ เช่น ตามว่า อดีเต เป็น วิจิcacznid ได ศัพท์เดิมเป็นอย่างไร เป็นลิงค์ และ การันต์อะไร แลกผสมนามมิกวิภัตติตามแบบไหน เป็นลำดับที่เท่าไร ของการแปลเป็นต้น แล้วให้นักเรียนแปลซ้ำเพื่อฝึกทักษะการแปล และทบทวนไวยากรณ์

เฉลยแบบฝึกหัดประกอบวิชาแปลมคอร์เป็นไทย บทที่ ๒

(๕. ขยายประทาน)

ตอนที่ ๑ จงแปลประโยคต่อไปนี้ตามลำดับหลักการแปลมคอร์เป็นไทย (เน้นฝึกแปลบทขยายประทาน)

(เนื่องจากมีนามศัพท์และกิริยาศัพท์จำนวนมาก ให้นักเรียนเขียนเฉพาะคำแปลภาษาไทยเท่านั้นลงในใบตอบ ส่วนคำสั่งอื่นๆ ให้นักเรียนตอบในห้องเรียนกับอาจารย์)

๑. อตีเต หิ อิมสุเมี่ย อาราม วสนุ๊โต เอโก ปณุ๊โต สามเณร คำม์ คโต สายณุหสมาย ปจุจามิ ฯ
ดังจะกล่าวโดยย่อ ในกาลอันล่วงไปแล้ว อ.สามเณร ผู้คลาด รูปหนึ่ง ผู้อยู่ ในอาราม นี้ ไปแล้ว
ลู่บ้าน กลับมาแล้ว ในสมัยเป็นที่ลื้นไปแห่งวัน ฯ
๒. โกรสมุพิย์ ปน ภฤทธิ เอุเทโน นาม ราชาก ราชุ๊ กาเรตุว่า หตุถิกนุต นาม สิบุ๊ ชานาติ ฯ
แนะนำงผู้เจริญ ก็ อ.พระราชา พระนามว่าอุเทน ในเมืองโกรสมุพิย์ ทรงยังบุคคล ให้กระทำแล้ว
ซึ่งความเป็นแห่งพระราชา ทรงรู้อยู่ ซึ่งคิดไป ซึ่งว่าหัดดีกันต์ ฯ
๓. เอกสุเมี่ย หิ สมเย จนุทปชู๊โต นาม ราชาก อุเทน หตุถิรูปเกน วณุเจตุว่า คณุหิตุว่า “ต์ มณุต์
ทสุสสิ น ทสุสสีติ ปุจุณิ ฯ
ก็ ในสมัย หนึ่ง อ.พระราชา พระนามว่าจันทปชู๊ชต ทรงลงแล้ว ซึ่งพระราชาพระนามว่าอุเทน
ด้วยรูปเปรียบแห่งช้าง จับแล้ว ตามแล้ว ว่า “อ.พระองค์ จักให้ ซึ่งมนต์ นั้น (หรือ หรือว่า)
จักไม่ให้” ดังนี้ ฯ
๔. ติสุส สาลาย อายสุมา ติสุสภิกขุ ต์ สทุท สุตุว่า กุทุ๊โต ฯ
อ.ภิกขุซึ่ว่าติสส ผู้มีอายุ ในศาลา นั้น พังแล้ว ซึ่งเสียง นั้น 逎รถแล้ว ฯ
๕. เตปี ภิต้า พหุ หารก้า สี๊ ลี๊ โอรุยุหุ ปลาเยสุ ฯ
อ.เต็ก ท.มาก ผู้กลัวแล้ว เม้มเหล่านั้น ลงแล้ว พลัน พลัน หนีไปแล้ว ฯ
๖. สาวตุถิย อนาคตปินทิกสุ นาม เสภูริโน สุมนาเทวี นาม ริตา อภิรูปा อโหสี ฯ
อ.ธิดา ซึ่ว่าสุมนนาเทวี ของเศรษฐี ซึ่ว่าอนาคตปินทิกะ เป็นผู้ดงงาม ได้มีแล้ว ในเมืองซึ่ว่าสาวต
ถิย ฯ
๗. ตสุเมี่ย สมเย โกรสมุพิย์ ปนรุตโภ นาม ราชาก อโหสี ฯ
ในสมัย นั้น อ.พระราชา พระนามว่าปนรุตโภ ในเมืองซึ่ว่าโกรสมุพิย์ ได้มีแล้ว ฯ
๘. ราชคหนครสุเมี่ย หิ ราชคหนเสภูริโน เคเหอ อทิวາตกໂຮໂโค อุปุปชุชติ ฯ

ก็ อ.อธิวัฒกร์ โนเรือน ของเครือข่ายเมืองชื่อว่าราชคฤห์ ยอมเกิดขึ้น ในเมืองชื่อว่าราชคฤห์ ฯ

๙. ศาสนาพุทธศาสนา จุฬปัณฑโถ สห ปฏิสมภิทาหิ อรหุตต ปานุณิ ฯ

ในกาลเป็นที่สุดลงรอบแห่งศาสนา อ.พระจุฬปัณฑก บรรลุแล้ว ซึ่งความเป็นแห่งพระอรหันต์ กับ
ด้วยปฏิลัมภิกา ท. ฯ

๑๐. เศรษฐุสุนติเก กมุณญาณ คเหตุว่า อรัญญกิหาร ปฏิสีสุ ฯ

ได้ยินว่า อ.ภิกขุ ท. เหล่านั้น เรียนเอาแล้ว ซึ่งกรรมฐาน ในลำนัก ของพระศาสดา เช่นไปแล้ว
ลูกวิหารอันตั้งอยู่แล้วในป่า ฯ